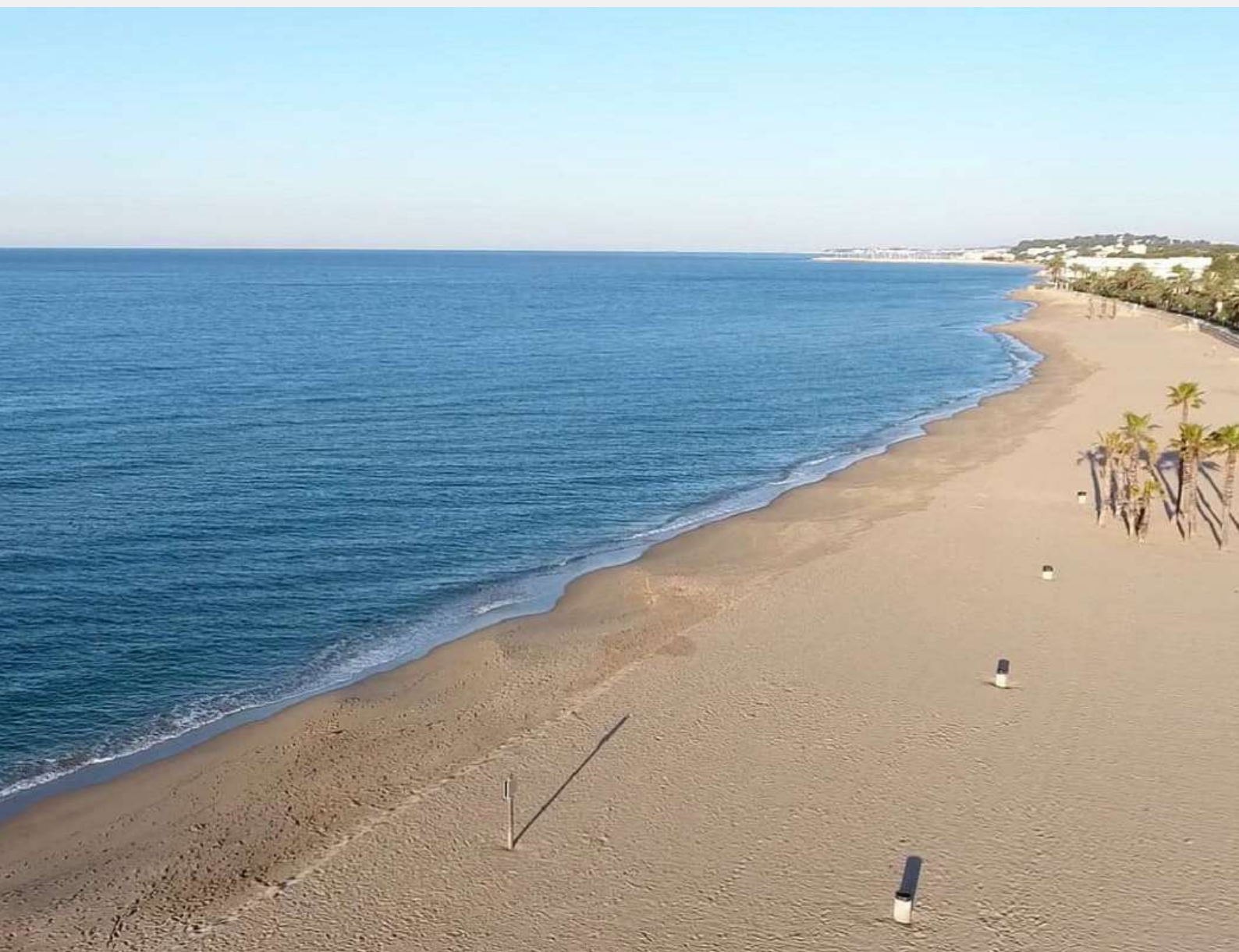

LA VEU DE COMA-RUGA

Optativa de Periodisme i Comunicació

2a edició

Equip de redacció

Haritz Amigo

Leonardo Bravo

Jana Brotons

Marjorie Caballeros

Rocío Calvo

Iris Ciobanu

Ainhoa Coutoune

Àlex Fuentes

Ekram Jbari

Lautaro Ledesma

Marc Nágera

Aaron Oca

Adrià Riembau

Bruna Sanahuja

Said Vasquez

Iker Torres

Aitor Vázquez

Direcció

Raimon Lacruz

Agraïment especial a...

L'equip directiu i a tots/es els/les mestres i docents de l'Institut Escola Coma-ruga.

QUI SOM?

Som l'alumnat de l'optativa de Periodisme i Comunicació de 3r d'ESO de l'IE Coma-ruga.

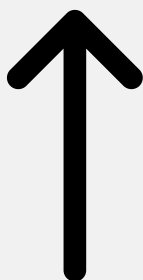
Hem fet aquesta revista per donar visibilitat a les coses que passen al centre. Per tant, hi trobareu informació de l'inici de curs 2024-2025 sobre l'arribada de nous alumnes i professors, nous tallers de pati, activitats, festes, etc.

Gràcies a llegir aquesta revista t'informaràs de les coses que succeeixen al centre i totes les novetats.

Desitgem que us agradi la nostra revista!

NOTICIARI RADIOFÒNIC

A continuació, podeu accedir, mitjançant el codi QR al programa radiofònic que vam desenvolupar durant el segon trimestre i que vam anar a gravar a les instal·lacions de Ràdio i Televisió del Vendrell.

Escaneja'm

NOTÍCIES

Gran recollida solidària a l'Institut Escola Coma-ruga

L'alumnat de 3r d'ESO recapta més de 250 peces de roba i 131 kg d'aliments per a famílies del Vendrell.

Marc Nágera

Els alumnes de 3r d'ESO de l'Institut Escola Coma-ruga han participat en el projecte Joves Solidaris, una iniciativa del Servei Comunitari que consisteix en la recollida solidària d'aliments i roba per ajudar les famílies més vulnerables del municipi. Tot el material recollit es lliura a Càritas i la Creu Roja, entitats que s'encarreguen de fer-lo arribar a qui més ho necessita.

Segons ha explicat Raimon Lacruz, responsable del taller i membre de l'equip docent, aquest projecte es va desenvolupar la setmana prèvia a Setmana Santa. Durant aquells dies, els alumnes voluntaris es van organitzar per torns en una paradeta situada estratègicament al costat del supermercat SUMA de Coma-ruga. Des d'allà, animaven les persones que passaven a col·laborar amb donacions. Mentrestant, els altres alumnes treballaven des del centre en un projecte sobre la pobresa.

Els resultats han estat molt positius: s'han recollit 87,46 kg d'aliments secs, 44,2 litres de líquids i 8,33 kg de productes d'higiene personal i neteja. També s'han recollit 256 peces de roba i 53 llibres i vídeos que es destinaran a famílies del Vendrell en situació de vulnerabilitat.

Tot plegat ha estat possible gràcies a la col·laboració entre l'alumnat, el professorat i entitats socials. Raimon reconeix que "sí, és una cosa complexa de fer: calen diverses hores prèvies de preparació perquè tot surti bé. Com tots els projectes, si no hi ha una feina prèvia, no pot tirar endavant."

La Jana, una de les participants, ens explica: "que l'ha agradat, però m'ha semblat molt llarg. La meva part preferida ha estat sortir a la paradeta." També afegeix: "La majoria de gent era simpàtica."

Un grup d'alumnes de l'I.E. Coma-ruga participa al projecte d'Amphibia

Bruna Sanahuja

Un grup d'alumnes de secundària del centre va participar en el projecte Amphibia, dins del programa del Servei Comunitari, amb l'objectiu d'aprendre més sobre els amfibis i ajudar a millorar el seu hàbitat natural.

Tal com explica el Lluís Duran Paino, un dels professors responsables juntament amb el Joan Roig i l'equip directiu, "el servei comunitari d'Amphibia és un projecte que ja es fa a diferents instituts i ja hi ha un projecte preparat per l'Associació Catalana d'Herpetologia. El projecte consta d'unes pautes molt guiades amb molt material preparat que està bastant bé i amb activitats preparades també."

La setmana es va organitzar en tres fases. Els dos primers dies, els alumnes van treballar a classe per a preparar-se, aprenent sobre els amfibis, els seus hàbitats i els perills que els afecten. El tercer dia, van fer una excursió per a restaurar basses construïdes en cursos anteriors i van fer una pràctica per observar espècies d'amfibis en el seu medi natural. Els dos últims dies, van fer presentacions a altres grups del centre i van participar en activitats didàctiques per a reforçar tot allò que havien après.

L'experiència va ser molt positiva per als participants. Saül Encina Núñez, un dels alumnes que hi va participar, explicava que "en general va ser bastant divertit, ja que vam conèixer espècies i amb el grup ens ho vam passar bastant bé mentre apreníem."

Tot i que encara no està confirmat oficialment, és molt probable que el centre continuï participant en el projecte Amphibia els pròxims cursos, mantenint aquesta proposta que combina educació, ecologia i treball col·laboratiu.

Alumnes de 3r ESO participen en un servei comunitari de digitalització per a la gent gran

Haritz Amigo

Alguns alumnes de l'I.E.Coma-ruga van escollir fer el servei comunitari de digitalització a la gent gran, on hi va haver problemes amb la participació d'aquests últims, ja que no hi va haver cap residència de la zona que necessités aquesta ajuda per part del centre.

"Em va semblar que les coses s'haguessin pogut fer diferent, pel fet que ens haurien d'haver explicat com era des d'un principi" explica l'Ainhoa Baena, alumna de 3r d'ESO i participant del taller. També la companya del mateix curs, Bruna Sanahuja, expressa que està bastant decebuda perquè van dir que farien una part pràctica amb gent gran i al final no va passar i aquest era un dels motius pel qual la majoria d'alumnes va escollir aquest servei comunitari.

Al final, l'equip directiu i el professorat del centre van decidir que la millor solució era fer unes activitats a l'aula per a produir uns videotutorials amb els dispositius mòbils explicant com utilitzar les aplicacions més habituals a la gent gran, això es va fer en dispositius Android i iPhone perquè així no hi ha problemes entre els diferents programaris.

"Ja sé que no és culpa del centre, però, segons la meva opinió, podríem haver fet alguna excursió com la resta de tallers" diu l'Àlex Fuentes. I, també, la Bruna Sanahuja afegeix que va ser una solució molt mínima, pel fet que des del grup d'alumnes vam presentar una proposta que no va ser acceptada".

En conclusió, va ser un taller que va començar amb una mica de decepció, però que va aconseguir sortir-se'n, fent un treball útil per a la gent gran amb uns alumnes treballadors, aplicats i motivats amb la proposta.

104 alumnes de secundària van de colònies a Vilanova de Sau

Àlex Fuentes

L'alumnat de l'Institut Escola Coma-ruga va poder gaudir d'una colònies escolars de tres dies a la casa de colònies "La Cinglera", ubicada a la vora del pantà de Sau.

Les colònies escolars estaven destinada als alumnes de 1r, 2n i 3r de l'ESO i segons el curs van poder gaudir de diverses activitats com tir amb l'arc, caiac, ruta amb bicicleta, excursió de senderisme cap a la presa de l'embassament, tirolines i activitats de geolocalització.

Segons el Dani, un alumne de 2n d'ESO, les colònies li han anat molt bé per passar temps amb els seus companys fora de l'escola i poder fer activitats divertides. Tot i que li hagués agradat escollir les activitats, en lloc de fer les que estaven destinades al seu curs. Altres companys consideren que algunes activitats tenien materials en un estat millorable com, per exemple, les bicicletes. En aquest sentit, l'Erick, un alumne de 3r d'ESO, comenta que en algunes hi faltava un millor manteniment. Això va provocar que no ho pogués gaudir tant com li hagués agradat.

Un altre tema a parlar segons els alumnes, ha sigut el menjar dels diferents àpats. Per una banda, es troben alumnes que pensen que el menjar estava molt bo, però que els hagués agradat tenir més quantitat, com és el cas de l'Haritz, un alumne de 3r d'ESO.

Per altra banda, l'Iris, una altra alumna de 3r ESO, va quedar molt contenta amb els àpats, ja que no menja carn i els cuiners li van preparar plats alternatius elaborats i sense aliments processats. A més, comenta que estaven "boníssims".

En el cas de la distribució de les habitacions, l'alumnat estava molt content, ja que van poder escollir els companys i les companyes creant habitacions d'un màxim de 10 persones.

La majoria dels alumnes van quedar molt satisfets amb aquesta estada a la casa de colònies "La Cinglera" i es va concloure l'estada amb èxit, assolint l'objectiu principal del viatge.

L'I.E. Coma-ruga va al torneig Cruyff Court del Vendrell

Alguns nens i nenes de 6è han anat al Cruyff, el torneig escolar que es fa al Vendrell cada any.

Jana Brotons

El 4 d'abril es va celebrar el torneig anual de futbol al Vendrell. Els alumnes que van a anar van ser escollits pel centre, basant-se en el seu comportament i la seva implicació acadèmica.

"El Cruyff no és un torneig en el qual ens importa el resultat" deia el Ferran Mayor, tutor de 6è A. El centre va donar l'oportunitat a l'alumnat de sisè que es mereixia gaudir de l'experiència, explicava ell.

També hi havia companyes animant els dos equips com la Vega de 6è A, que explica que li va agradar l'experiència encara que no va jugar, però sí que es va apuntar. L'Adam, alumne de sisè C, el qual va marcar un gol i afirmava, amb un somriure, que l'experiència li havia agradat "massa" i afegia tornaria a jugar el torneig.

Molta gent del poble va anar a veure els partits. Hi havia familiars i amics dels jugadors gaudint al màxim de l'esport. "L'ambient és familiar i amistós, fa poble i és agradable" explicava Mònica Roigé, una mestra de l'Àngel de Tobies.

Els guanyadors van ser l'equip femení del col·legi Sagrat Cor i l'equip masculí de l'Àngels Garriga. Altres escoles que jugaven el torneig són el Marta Mata, el Pau Casals, l'Àngel Guimerà i l'Àngel de Tobies.

El torneig "Cruyff Court" és organitzat per joves que van participar en el programa "Heroes of the Cruyff Courts". Aquest es celebra en els diferents "Cruyff Courts" d'Espanya. Es tracta d'un torneig de futbol entre escoles d'un 6 contra 6 en els diferents sexes. El valor principal d'aquest és el respecte dins i fora del terreny de joc.

REPORTATGE

La nova vida de la generació que ha passat al Batxillerat després de fer l'ESO a l'IE Coma-ruga

L'IE Coma-ruga és una fusió bastant recent entre dues escoles. Aquestes es van ajuntar fa 5 anys creant un institut escola.

Ekram Jbari, Haritz Amigo, Jana Brotons i Àlex Fuentes

A dia d'avui només és una generació la qual ha marxat del centre, la generació del 2008. Molts d'ells portaven tota la vida a l'Escola Pla de Mar i ja es coneixien, però hi ha d'altres que eren d'"El Secallets". Tot i així entre ells van fer molt bons llaços i va ser un curs excel·lent per a tots.

"M'aixeco a les 7h per marxar cap a l'Andreu Nin a les 7:40h per arribar a les 8h a l'institut, abans m'aixecava a les 7:30h i me n'anava de casa a les 8:05h per arribar puntual a l'IE Coma-ruga" explica el Mikel Amigo, i també que li agradava venir a classe i que tornaria sense pensar-ho a l'ESO, ja que la recorda amb nostàlgia i alegria. "Encara que els canvis així solen ser difícils, va ser fàcil adaptar-me i fer nous amics".

Ara mateix, el Mikel està fent el batxillerat científic-tecnològic i ho porta bastant bé, ja que s'està adaptant, afirma l'Haritz Amigo, el seu germà.

"Jo no veig al Mikel gens estressat, el sento igual. Té quasi els mateixos amics, així que ho porta normal, passant de curs." Explica la seva mare, Esther Gutierrez, que creu interessant fer una assignatura d'hàbits d'estudi pels alumnes que passen al batxillerat.

Un altre noi que estudia a l'Andreu Nin és el Miguel Sancerni, ell s'aixeca cada dia a les 7h per arribar a l'institut a les 8h. Quan feia l'ESO s'aixecava a les 7:20h per arribar a les 8:15h a l'IE Coma-ruga, explica ell. "La vida no m'ha canviat molt, segueixo fent extraescolars, però sí que ara estudio molt més que abans", afirma l'estudiant. "Venia una mica espantat, perquè sabia que és dur, però no m'imaginava que tant com ho ha sigut. Em van ficar al cap que seria molt difícil afrontar aquests anys", explica.

"És un estudi constant, però, a poc a poc, ho està aconseguint, al principi va ser un canvi bastant fort, però estem orgullosos d'ell." Afirmar la mare del Miguel.

La Marta Brotons és una altra alumna que ha passat de l'ESO cap al Batxillerat. Ella està fent el batxillerat tecnològic a l'institut Mediterrània. La Marta explica que ha sigut un canvi gran i que hi ha assignatures noves i d'altres més exigents. "Sento que ho porto bé, però a vegades pot ser una etapa estressant. Segueixo fent extraescolars i m'ho passo molt bé, però l'hora d'estudi a casa és més intensa i llarga" Explica com ho porta ella.

"Ara que ha acabat el curs ho porta bastant bé perquè ja té la rutina, però al principi anava molt estressada." Explica la Mònica Roigé, la mare de la Marta. "L'he vist estudiar més el primer trimestre de batxillerat que en tota l'ESO", afirma David Brotons, el pare de l'estudiant.

Per part del professorat del centre, el Lluís Duran, tutor de 4t durant el curs anterior, comenta que "al principi els vaig veure molt malament" però que a mesura que ha anat avançant tot s'han anat recuperant. També opina que no tots estaven prou preparats, però que una gran part d'ells, a base d'esforç, ho està tirant endavant.

Sílvia Pijuan, l'altra tutora de 4t d'ESO d'aquesta generació, diu que va ser tot molt especial i que acompanyar la primera promoció va implicar viure molts "primers cops" juntament amb l'alumnat: primer viatge, primer comiat, primera graduació. Tot amb molta il·lusió, però també amb la responsabilitat de marcar un bon camí.

"Crec que la majoria va fer una tria pensada i conscient. Amb la seva edat no és gens fàcil decidir, però van saber escoltar-se a ells mateixos i valorar opcions. I això ja és escollir bé. També ens van escoltar molt a nosaltres, i des de les tutories, l'equip docent i l'orientació es va fer una molt bona feina per acompanyar-los en aquest procés. A la majoria els vam veure preparats, amb els dubtes típics de qualsevol final d'etapa, però amb confiança i moltes ganes. Al final, estar preparat no vol dir saber-ho tot, sinó estar disposat a continuar aprenent i avançant", comenta la Silvia.

Veure com van créixer com a grup i com a persones la fa sentir molt orgullosa d'haver format part del seu camí. "Amb alguns encara hi parlo. Ens saludem quan ens veiem i m'expliquen com els hi va. També n'hi ha que han vingut a visitar-nos a l'institut, cosa que fa molta il·lusió. És molt bonic veure com continuen el seu camí i mantenen el vincle amb nosaltres", diu la Silvia amb molt de sentiment.

Sense dubtes la primera generació que ha marxat de l'IE ha marcat molt l'institut. Com deia la Silvia, han sigut els primers en viure coses que només es fan a 4t d'ESO, com el viatge de final de curs, la graduació, el primer comiat...

Des del centre estan orgullosos de veure com cada ex-alumne de l'institut segueix el seu camí i sempre els desitjaran molta sort.

+ NOTÍCIES

S'ajorna la cursa solidària organitzada pels alumnes de segon d'ESO

Per motius de pluja, el dia en què estava planejada la cursa solidària s'aplaça al catorze de maig.

Iris Ciobanu

El dia esperat pels alumnes del centre des de 4t de primària fins a 4t d'ESO, el dia en què s'havia planejat fer la cursa solidària que els alumnes de segon d'ESO han organitzat durant tot l'any, ha plogut i, per tant, s'ajorna la cursa solidària Kmambsentit pel dia catorze de maig de 2025.

Per algunes parts resulta frustrant per tot el temps dedicat i les ganes, tal com ens explica la Martina Domínguez, alumna de segon d'ESO "penso que per una part millor perquè aquell dia va ploure molt, però per una altra em va fer ràbia per tota la feina treballada", però, també tenim altres perspectives, com les de la Anahí Castañeda, també alumna de segon d'ESO "no tinc cap problema pel fet que s'hagi hagut d'ajornar, així també tenim més temps per a organitzar-nos".

Per part dels professors, la cancel·lació de la cursa els va fer pensar "quin caos", com ens explica la Sandra Aguado, tutora de segon d'ESO B: "En un principi vam pensar: 'quin caos' perquè ja estava tot muntat, tot arreglat. Esperem que el dia 14 no plogui, que tot vagi bé i que es pugui fer la cursa." La Patrícia Gómez, tutora de segon d'ESO A, explica que, tant ella com la seva tutoria, van "ser molt positius" i van pensar que era millor fer-la un altre dia. "Si plovia no la podríem gaudir com volíem i la preparació no es veuria tan lluïda, llavors ho vam acceptar i vam pensar que si hi havia d'haver pluja era el millor que podríem fer", afegeix.

Els alumnes de segon s'han hagut d'organitzar molt bé per arribar al dia de la cursa amb tot preparat. Les alumnes de segon Martina i Anahí ens expliquen com s'ho han fet: "ens vam dividir en grups de 4/5 persones, i la nostra mestra ens anava assignant tasques a cada grup per tal de poder avançar de manera més ràpida i productiva." També ens explica l'organització dels alumnes la Sandra Aguado: "a l'assignatura d'Alternativa, cada setmana s'ha anat fent, treballant una mica el que havien de fer, com ho havien de fer, on es volien distribuir...".

Tot i la bona organització, hi va haver dificultats. Per part de l'alumnat, els problemes van tenir relació amb les butlletes, tal com ens expliquen la Martina i l'Anahí, respectivament: "per mi el més complicat ha sigut registrar totes les butlletes a l'Excel, ja que a vegades ens vam embolicar amb els cursos i no tothom les va omplir com tocava. La dificultat més gran ha sigut que hi havia gent que no omplia les butlletes que havien d'omplir, llavors no podíem avançar."

De moment, el dia de la cursa està decidit i no té plans de canviar, i se celebrarà el dimecres catorze de maig, al passeig marítim de Coma-ruga.

Es posposa la sortida de biologia sobre les pedres precioses

Marjorie Caballeros

L'alumnat de tercer de 3 de l'ESO hauria d'haver anat a l'excursió sobre pedres precioses, una excursió organitzada pel mestre de biologia, Francesc Miret, però aquesta ha patit una cancel·lació i d'aquesta manera ha estat traslladada al 29 de maig.

Segons el que ens ha informat el professor Francesc Miret, l'excursió va ser cancel·lada per canvis meteorològics d'últim moment, ja que va haver-hi un avís de pluja de tot el dia.

Per una banda, alguns alumnes pensaven que no plouria, pel bon dia que feia abans de l'excursió, i que era una pèrdua de temps amoïnar-se i buscar una altra data per posar l'excursió. "La majoria vam pensar que va ser una pèrdua de temps, ja que segurament no plouria, a més que perdrien una mica de temps buscant una nova data per a l'excursió", va comentar Miriam Elena, alumna de 3r ESO A.

Per l'altra banda, els estudiants pensaven que s'hauria d'haver avisat amb més antelació de la situació de la pluja per a poder organitzar-se bé, encara que és correcte prendre precaucions. "Va estar bé el fet de cancel·lar l'excursió, com mesura de prevenció contra la pluja, encara que a molta gent no li va agradar", va opinar Kennedy Alexander, alumne de 3r ESO C.

Tot i el malentès i la sorpresa de l'alumnat, l'excursió no es va anul·lar del tot, només es va posar una altra data. L'excursió es farà el 29 de maig, si el temps ho permet.

ELS ALUMNES DE 4T D'ESO FAN UNA SORTIDA D'ESNÒRQUEL

Ainhoa Coutoune

Els alumnes de 4t ESO fan una excursió d'esnòrquel a la platja de Coma-ruga, relacionada amb l'assignatura de biologia i geologia el dia 13 de maig, amb els professors Cesc Miret i Joan Roig.

Aquesta sortida tracta d'anar al mar, al voltant del port de la platja de Coma-ruga perquè els estudiants puguin fer esnòrquel. Segons diu el Cesc, és una sortida en la qual els alumnes investiguen una mica més la vida marítima. Es fa perquè l'alumnat conegui una mica més l'entorn i també perquè ells coneguin els animals marítims no tan típics, per a després estudiar aquestes espècies i, sobretot, perquè no es faci només part teòrica i tinguin una experiència no comuna més divertida.

El professor Joan Roig també afirma que "el mar ha estat una mica mogut", això passa perquè estem en una època climàtica no molt afavorida i, a causa de tot això, ha sigut una mica difícil localitzar algunes espècies, però en general, sent que ha estat molt bé com a experiència per a tothom.

L'alumna de 4t ESO A, Ares Ocaña, ens diu el següent: "Aquesta excursió m'ha semblat molt bé, ja que ha sigut diferent del que s'acostuma a fer, ha sigut més divertida del que m'esperava perquè jo pensava que seria més teòrica, però sorprenentment no. He vist coses que al principi les veia a l'ordinador i em semblaven normals i sense res de l'altre món, però quan les observes en persona realment són molt interessants i criden molt l'atenció".

Un altre alumne de la mateixa classe, l'Uriel, ens ha dit que ha sigut una experiència molt xula i nova i que li ha semblat molt divertida i interessant, no s'esperava veure aquest tipus d'animals i això li ha agradat molt, ha après com es reproduïxen les estrelles de mar i l'ha semblat molt profitós.

Els alumnes de Periodisme passen un matí a RTVV

Ekram Jbari

L'alumnat de periodisme de 3r de l'ESO, el passat 30 d'Abril, va fer una excursió a la ràdio del Vendrell (Ràdio Televisió El Vendrell), amb l'objectiu de gravar un noticiari radiofònic.

Ràdio Televisió El Vendrell és el mitjà de comunicació que s'utilitza al municipi, que compta amb programes de ràdio i televisió. Comenten coses del municipi, educatives, informatives i interessants. Solen estar molt actius a l'hora de comentar activitats que es faran al municipi o al voltant incitant als joves a participar-hi.

L'activitat va ser dirigida per dos docents que estaven a càrrec de disset alumnes. La Laia Olivares, tècnica d'integració social del centre, i el Raimon Lacruz, professor de Català i de l'Optativa de periodisme, ell va ser el que va supervisar que les notícies que se n'anaven a gravar estiguessin ben estructurades i formulades. En aquest sentit, el Raimon comenta que "es va poder fer tot el que estava plantejat, però hi van haver coses externes que van complicar el desenvolupament de la sortida, principalment el transport, tant per anar com per tornar."

Respecte al transport, el docent de l'assignatura explica que havien de sortir "amb el tren de les 9h des de l'estació de Sant Vicenç de Calders" i van acabar sortint a les 10:20h, és a dir, amb una hora i vint de retard. "Vam arribar a un punt de tornar al centre i cancel·lar la sortida. Per tornar vam arribar a l'estació de tren del Vendrell i, a causa d'una incidència, no hi havia més trens i tampoc hi havia transport alternatiu. Per tant, vam haver de tornar a peu pel camí del colesterol, per sort vam arribar a l'institut més o menys a l'hora".

També comptem amb alumnes que van anar a l'excursió, l'Ainhoa Coutone alumna de l'optativa de Periodisme comenta que "ha sigut una molt bona experiència. M'ha semblat un lloc molt interessant, ja que no m'ho imaginava així, però hi ha hagut coses que no m'han agradat. Sense cap dubte tornaria a fer-la, ja que és un lloc que se li dona molt poca visibilitat."

I amb la Jana Brotons, una altra alumna de l'optativa, la qual diu que li va agradar molt l'experiència. "Em vaig sentir com si treballés a la ràdio i quan m'escoltava pels auriculars mentre gravava era molt estrany, però divertit. Em va semblar súper 'guai' veure el plató de televisió en persona, ja que l'havia vist a vegades per la televisió. Una experiència que recomano a tothom".

Es fa un taller de zumba a l'IE Coma-Ruga

Iker Noah Torres

Tots els cursos de secundària participen en un taller de zumba a l'edifici blau de l'IE Coma-ruga el dia 10 d'abril, en motiu del dia internacional de l'esport per a promocionar les activitats d'aquest tipus entre els joves del municipi.

El taller tractava de practicar una coreografia tots junts que l'ensenyava la monitora, primer tots escalfaven una mica, després explicava els passos del ball a poc a poc amb música i per últim es feia el ball diverses vegades seguint la monitora. Encara que en tots els cursos al final van poder decidir la música i alguns van poder pujar a l'escenari a ballar perquè els altres alumnes els imitessin. Aquest taller tenia una duració d'una hora.

A la Sandra, professora de plàstica, de 3r de la ESO, li va semblar un taller una mica repetitiu amb les cançons, encara que l'organització està bé i els alumnes es van divertir, cosa que era el més important i a sobre van poder fer una mica d'exercici extra.

El Marc, alumne de 3r d'ESO A, explica la seva experiència al taller: "El taller al principi no em va agradar, no em cridava l'atenció i tampoc m'agrada ballar. Vaig estar assegut i avorrit amb alguns amics, però després ens vam adonar que hi havia amics i companys que estaven pujant a l'escenari, llavors nosaltres ens vam animar i també vam pujar a ballar, al final del taller quan podíem escollir nosaltres la música i ballar els nostre balls va estar més bé".

L'Ainhoa, alumne de 3r d'ESO C, explica com va viure el taller: "La veritat el taller m'ha agradat, però ha sigut una mica pesat perquè sempre fèiem el mateix i no canviàvem de música i ha sigut repetitiu, però tampoc ha estat malament, quan m'ho van dir no esperava que fos així, però m'ho vaig passar molt bé, ho tornaria a repetir però canviant una mica com es va fer.

Aquest tipus de taller per promoure l'esport estan molt bé i esperem que els pròxims anys es facin coses semblants amb altres esports, monitors, dinàmiques o fins i tot una excursió dedicada només a aquest dia a un poliesportiu o a un equip d'esport proper de l'IE.

CRÒNIQUES

El Cau Ferrat de Sitges, una joia modernista

Els alumnes de 3r d'ESO visiten la casa de Santiago Rusiñol

Marc Nágera, Ainhoa Coutoune i Iker Noah Torres

El curs sencer de 3r d'ESO és avui a Sitges per fer una excursió de català molt especial. L'activitat principal és la visita al museu del Cau Ferrat, un espai emblemàtic que recull les obres i records de Santiago Rusiñol, un dels artistes i escriptors més destacats del Modernisme català.

Quan arriben a Sitges, l'ambient és càlid i agradable. El poble està ple de vida, la platja és plena de gent i es respira una atmòsfera molt marítima. Els alumnes es reuneixen a una plaça propera al museu per esmorzar amb vistes espectaculars al mar i al poble. Just després, els professors expliquen com es desenvoluparà la jornada: els alumnes es divideixen per classes. Mentre una visita el Cau Ferrat, les altres dues recorren Sitges amb un mapa per descobrir façanes modernistes.

El Cau Ferrat és una antiga casa de festes modernistes que Rusiñol va convertir en museu i temple de l'art. A dins, s'hi poden veure pintures, escultures, ferros forjats i objectes que col·leccionava, tot decorat amb un estil molt personal. Quan els alumnes entren, la guia els acompanya per les sales i explica detalls sobre la vida de l'artista, les seves obres i la seva passió per l'art. L'espai transmet pau i història, molts alumnes se senten transportats al passat i connecten amb la figura de Santiago Rusiñol.

Durant la visita, s'expliquen anècdotes curioses de l'autor i els alumnes observen de prop obres que ja havien treballat a classe. Tot i que alguns troben que la visita és una mica llarga, la majoria valoren molt positivament l'experiència.

L'alumne Jana Brotons opina que "és una bona excursió", però que la dona que fa el recorregut "parla molt" i fa que alguns "desconnectin". Tot i això, assegura que al Cau Ferrat se sent molt impressionada i destaca la calma i les anècdotes explicades per la guia. Afirmar que ha après moltes coses noves sobre la vida de Rusiñol.

Una altre alumne ens diu que gaudeix de l'activitat i li sembla interessant, sobretot perquè la guia dona informació que no havien vist a classe. També diu que prefereix una sortida més llarga que inclogui altres museus, com el de Mar i Cel, etc. Tot i així, valora l'ambient acollidor del Cau Ferrat i explica que s'hi sent molt còmode.

L'alumne Haritz Amigo defineix l'excursió com divertida i educativa. Durant la visita, diu que se sent com si estigués vivint a l'època de Santiago Rusiñol. Ha après moltes dades, experiències i detalls de la seva vida que troba molt interessants, també diu que moltes pintures li han cridat l'atenció.

En definitiva, l'excursió al Cau Ferrat ha estat molt més que una sortida escolar, ha estat un viatge a l'època del Modernisme català, una oportunitat per connectar amb la persona que va ser Santiago Rusiñol i una manera diferent d'aprendre, vivint la cultura de primera mà. Els alumnes tornen a casa amb noves idees, emocions i ganes de continuar aprenent de Catalunya. Una jornada per a recordar.

Crònica del primer dia de les colònies

Marjorie Caballeros i Lautaro Ledesma

Són les vuit del matí, dia 19 de maig de 2025 estic fora de l'escola i el paisatge és increïble ja hi ha gent preparada per anar a les colònies, amb maletes molt pesades; pares acompanyant als seus fills per a acomiadar-se i jo amb una motxilla que pesa molts quilos, a punt de quedar-me sense esquena, però aquest és el preu a pagar per a poder anar a les colònies, tenir la gran oportunitat de fer activitats a l'aire lliure, desconnectar dels dispositius electrònics, i a més, poder-ho fer amb amics i companys de classe.

Els meus amics i jo entrem a l'escola, i ens dirigim cap a les nostres respectives classes, a esperar que ens cridin per marxar, tots estàvem impacients, teníem ganes de marxar. Després va arribar la Irene a demanar els medicaments dels alumnes, va recol·lectar els medicaments per totes les classes, sense adonar-nos-en, ens van avisar per sortir, molts ens vam acomiadar dels pocs que es quedaven a l'escola, com si fos un desert.

Vam pujar al bus, per intuïció vam posar les maletes al maleter, però aquestes no hi cabien i estaven totes escampades. El Raimon, un professor, va dir: "poseu les maletes com un puzzle, perquè si no, no hi caben". Però com que no escoltem massa, el Raimon i el Lluís, un altre docent, ens van ajudar a col·locar-les.

Vam arribar a la casa de colònies "La Cinglera", a Vilanova de Sau. Vam anar directament a deixar les motxilles al costat de la casa on hi havia les habitacions, pel camí vam notar estàvem envoltats de natura, tant dins com fora de la casa de colònies. Un cop deixades les motxilles, el monitor de la casa de colònies, en Mikel, ens va explicar tot una mica, com: on estem, les normes bàsiques, on estava tot, etc.

Un cop dinats ens van fer anar cap a baix on es troba el pantà, el Miquel va donar una altra explicació en què explicava que al pantà es troba submergit el poble de Sant Romà de Sau que va ser inundat durant la postguerra a causa de la política d'embassaments promoguda per Franco. Després d'això vam veure les nostres habitacions on vam instal·lar les nostres coses i vam descansar una mica. Les habitacions eren de 8 a 10 persones, totes amb lliteres i un bany propi.

Després d'instal·lar-nos vam començar les activitats, el meu grup va anar primer a les bicis, vam anar per la muntanya en un terreny desigual amb moltes pujades i baixades. En les baixades agafaves molta velocitat i et donava una sensació d'adrenalina. Un cop acabada l'activitat de les bicis vam anar a fer tir amb arc, però abans vam berenar pa amb xocolata. Els altres grups van fer diferents activitats, com per exemple un grup va fer abans el tir amb arc i després les bicis, però tots estàvem fent activitats.

El primer dia no es va sopar gens malament, de primer plat hi havia una sopa de galets molt bona i, de segon, peix.

El joc de nit va començar cap a les 21h. Vam sortir a fora i es van reunir tots els cursos que anaven de colònies d'aquest institut a la pista de futbol de la casa de colònies. Els monitors van explicar el joc, que consistia a trobar els monitors que s'havien amagat per la zona.

Quan va acabar el joc de nit vam tornar cadascun a la seva habitació i teníem 45 minuts per estar en altres habitacions, llavors la gent va anar a les habitacions dels seus amics. Després dels 45 minuts tots van tornar a la seva habitació on en varies van estar jugant, parlant, etc. Molta gent va a dormir molt tard. Tal com va dir l'Adrià, alumne de 3r, "si te'n vas a dormir d'hora, no té gràcia".

I aquest va ser el primer dia de colònies a La Cinglera, a Vilanova de Sau, va ser un dia intens, ple d'activitats a la natura. Un començament perfecte per l'inici de les colònies.

Crònica d'un dia al menjador

Adrià Riembau i Leonardo Bravo

M'aixeco amb ganes d'anar a l'institut per experimentar com és el menjar de l'escola. Esmorzo de pressa, em faig la motxilla i marxo corrent cap a l'institut en el cotxe de ma mare.

Comencen les classes i a primera hora ja sento a gent murmurant "Tu què creus que hi haurà per menjar aquest migdia? No sé, però res bo segur.", llavors, m'apropo a preguntar que perquè no els agrada gens el menjador. I ells em responen que sempre tot té mal gust i que res els agrada, però a mi no m'agrada pensar això i els dic que crec que no és així i llavors em miren estrany.

Després d'una estona de classes, m'entra la gana i miro l'hora i veig que ja és l'hora del menjador i tothom surt molt de pressa per anar primers a la fila d'espera, jo vaig tranquil i em fico al final del tot, però no m'importa. Quan m'arriba el torn, veig a dues persones cansades d'aguantar a totes les persones que passen per la filera. Hi va haver patata amb mongeta tendra de primer, de segon peix amb amanida i de postres iogurt.

Agafo la safata i m'assec a la taula amb els meus amics que es queden al menjador i un d'ells comenta que el menjar és fastigós. El comentari em molesta al moment i li dic que a mi no em sembla tant dolent, el lloc està ben cuidat i el menjar, sí que és veritat que no és el millor del món, però és dolent. M'aixeco per deixar la safata i veig gent tirant el menjar a la brossa i els pregunto que per què ho fan, em responen dient que no els agrada el menjar. No puc evitar pensar que hem de ser més agraïts i que hem de valorar tota la feina que hi ha darrere de fer el menjar tots els dies per a totes les persones que hi van tot el curs.

Surto al pati i hi ha gent jugant a futbol, altres xerrant i altres jugant a voleibol. Pregunto als del voleibol si puc jugar amb ells i ho accepten, després d'una estona, les persones que jugaven a futbol perden la pilota i s'uneixen per jugar a voleibol, per dintre em deia que érem una gentada jugant al SO-PA-PO. Una estona després, sona la música per entrar a les classes, per a mi se m'ha fet molt curt.

ENTREVISTES

Entrevista al Raimon Lacruz

Jana Brotons i Ekram jbari

Estem a l'I.E. Coma-ruga, som alumnes de 3r ESO C, i encara que cada dia passem per alt la vida dels altres, cadascú té els seus problemes i experiències viscudes i, per això, avui parlarem amb el Raimon Lacruz, el nostre tutor.

Ens ha portat a una sala petita on només hi ha dues taules grans amb cadires al voltant prestatgeries amb llibres, còmics i diccionaris; una aixeta al costat esquerre de la porta i unes finestres a la paret paral·lela d'aquesta. Seiem a la taula més propera a l'entrada i ell al nostre davant. El Raimon és un noi prim i no gaire alt, cabells curts negres, ulls marrons amb ulleres rodones, un nas una mica punxegut, llavis prim i una barba de tres dies. Porta uns texans blaus, una dessuadora negra i unes vambes del mateix color. S'asseu i ens mira amb curiositat i ganes de començar.

- **Qui ets?**

- Soc el Raimon Lacruz Bosch, professor de Català de l'I.E. Coma-Ruga (diu entre rialles) i tutor de 3r ESO C.

- **Com et descriuries?**

- Ostres...(diu mirant al sostre pensatiu), físicament com em veieu: cabell curt, un noi més aviat escanyolit, baixet, bé... Normal (un altre cop entre rialles nervioses) i psicològicament, doncs m'agrada pensar que sóc una persona empàtica, justa, m'agradaria dir divertida, en ocasions, tot i que no ho sé, a vegades la línia entre la diversió i una altra cosa és molt fina.

Estem d'acord amb l'últim que ha dit sobre la diversió. Té molta raó perquè hi ha gent que es creu graciosa i, realment, fa vergonya aliena i ningú li diu res per llàstima.

- **Parlarem de les etapes de la teva vida, com va ser la teva infantesa?**

- La infantesa la recordo molt feliç, molt normal, noi de poble de tota la vida (ho diu melancòlic), amb els amics, els meus pares, la meva família, m'agradava molt anar en bici, jugar jocs de taula i, bé, la veritat, no la recordo com una infantesa complicada.

- **I la teva adolescència?**

- L'adolescència sempre és més complicada, hi ha etapes de tot, jo la recordo bé, com una etapa feliç, en general puc dir que em sento una persona que ha estat feliç la majoria de la seva vida, afortunadament, però a l'adolescència potser t'agafen mes complexes (a mesura que ho va dient sentim que està parlant des de la seva experiència personal) amb el teu físic, si t'agrades, no t'agrades, si agrades a la resta, això tots ho hem passat m'incloc, llavors... Però, bé, la recordo bé.

Ens sentim una mica identificades amb el que ha dit de les inseguretats, nosaltres també hem tingut els nostres alts i baixos i sabem què se sent, encara que sapiguem que ens hem d'estimar, ja que passarem tota la vida amb nosaltres mateixos.

- **I, ara, com està anant la teva adulta?**

- La meua adulta recent, no sóc tan adult (riem), la porto molt bé, estic molt feliç, tinc una feina que m'agrada. Em sento molt feliç en la meua vida tant professional com personal, potser no és el que m'esperava quan era més adolescent, però estic content.

- **Et sents acompanyat, tens bona relació amb la teua família, amics?**

- La veritat és que sí, soc un cul inquiet, és a dir, que no paro mai. Estic ficat a cinquanta-mil històries a tot arreu, em falten hores al dia per a fer tot el que vull fer, però, bé vaig veient sovint tant la meua família com els meus amics. En aquest sentit, tinc una vida social bastant activa...

- **Què t'ha portat a ser professor?**

- L'atzar diria (riu). Un cúmul de circumstàncies no estranyes, però bé, és una cosa que no m'havia plantejat mai, ni quan estudiava a l'ESO ni quan, fins i tot, estava a la universitat. Va venir així una miqueta per casualitat, perquè jo vaig estudiar la carrera de Periodisme. La meua intenció era dedicar-me al que havia estudiat i així va ser en un principi. Què va passar? (es pregunta a si mateix) Em va venir una mica de por i molts dubtes sobre si volia dedicar-me tota la meua vida a això. Tenia molta incertesa i em questionava si estaria feliç sempre dedicant-m'hi i si em podria guanyar bé la vida. Just en aquell moment va caure la Covid-19 i va ser com un "ostres, què faig? Què faig?" Aquí vaig descobrir que amb la carrera que jo havia estudiat, fent el màster d'educació podia reconvertir-me a professor de català i, com que sempre m'havia agradat la llengua i la literatura, vaig pensar que m'agradaria. Vaig tirar per aquí i estic molt content.

- **Què és el que més t'agrada de ser professor? I el que menys?**
- Per ara, el que més m'agrada és quan parlo amb vosaltres o veniu a parlar amb mi, la relació, en general, que hi ha amb l'alumnat i després també gaudeixo molt explicant literatura. El que menys m'agrada és la sensació que no enteneu el que estic dient (entre rialles), però també és molt satisfactori quan em dieu que no enteneu una cosa, ho explico un altra vegada i llavors sí.
- **Com et veus d'aquí a deu anys?**
- Espero que viu (diu entre rialles). D'aquí deu anys, suposo que si tot m'ha anat bé, seguiré treballant d'això, tot i que, qui ho sap? Bé, em veig bastant similar a ara, en el sentit que espero ser la mateixa persona d'ara, o millor, però igual de feliç i de bé amb tot.

Creiem que el Raimon és un home feliç i amb ganes de viure. Tant de bo segueixi així sempre. Hem gaudit molt fent-li l'entrevista perquè a part de tenir una vida al centre, en té una altra fora i, encara que no hi haguem aprofundit, els seus problemes i un passat per explicar. Ens alegra saber que una persona que ens aporta saviesa i cultura estigui contenta.

Marxem de l'aula, tanca les llums i la porta. Tornem a l'aula amb ell darrere.

Entrevista al Daniel Alcaraz

Bruna Sanahuja, Iris Ciobanu i Aitor Vázquez

Entrem a l'aula juntament amb el Dani Alcaraz, ens asseiem al seu voltant i preparem les preguntes. Li expliquem que l'entrevista es gravarà per àudio i comencem.

- **Parla-n's una mica sobre tu, aficions...**
- No m'agrada parlar molt sobre mi, soc una persona bastant vergonyosa, llavors, a veure, tinc trenta anys, els vaig complir al febrer i les meves aficions...—fa una pausa, pensatiu— són l'esport i tocava la guitarra bastant, però ho he deixat perquè implicava molta constància i ara estic començant a dibuixar. En general, les coses que m'agrada fer és estar amb la família, amics i llegir.
- **Com va ser la teva infància?**
- Va ser molt bonica, vaig estar en un barri d'Hospitalet, a Bellvitge, i tenia molta llibertat i llavors, doncs, recordo tenir molt espai i temps per gaudir. —Somriu, i es nota que té bons records d'aquella època.
- **T'agradaven les mates quan eres petit?**
- (Riu) De fet, m'agradaven tant que jo les nits quan no dormia feia mates. O sigui, el meu pare era professor de mates, i tenia molts quaderns, moltes activitats, molts problemes, i llavors, de tant en tant agafava els llibres i si no podia dormir em posava a fer exercicis. M'agradaven molt.

- **Eres bon estudiant quan eres petit?**
- Jo crec que sí, des de la meva visió, crec que era bastant bon estudiant, era bastant responsable, però els meus pares sempre m'han dit que era molt mandrós, que no feia grans coses, ni grans esforços. Per mi estudiar mitja hora estava bé, però la meua família em deia que només intentava passar amb el mínim i que no m'esforçava molt.— Explica, pensatiu, mentre es repentina els cabells i es toca l'arracada, nerviós— El que sí és que m'agrada molt aprendre i estudiar.
- **Com vas arribar a ser professor de matemàtiques?**
- Doncs jo vaig començar a ser enginyer, vaig acabar la carrera d'Enginyeria, i sempre havia fet classes de repàs, des de finals de l'ESO, i vaig adonar-me que m'agradava molt estar a l'aula, estar amb els alumnes, sobretot el fet d'ensenyar, és una cosa que m'ha apassionat, sempre.— Ens explica, somrient—. I llavors quan vaig acabar la carrera ja tenia clar que volia ser profe de mates. I com també tenia un referent, que és el meu pare, i ja veia quant li agradava ensenyar, llavors, vaig tirar per aquí.
- **Si no haguessis sigut professor de matemàtiques, quina altra professió t'hagués agradat fer.**
- (Dubta, mirant a terra, pensatiu.) Molt bona pregunta, no ho sé... Cuiner o metge, alguna cosa relacionada, per alguna banda amb la gent, ja que encara que soc vergonyós, m'agrada molt estar en interacció amb les persones, llavors hauria de ser alguna cosa d'ajudar la resta, o de fer gaudir la resta. Crec que sent cuiner fas gaudir als altres, i també és una professió que està molt arrelat a la natura; i en ser metge també ajudes a les persones. Hauria de ser una professió que em permetés tenir un ofici, que hi hagués un estudi al darrere, que pogués ajudar als altres i que pogués ser creatiu, alguna cosa així.
- **Quina formació tens?**
- Tinc una carrera en enginyeria biomèdica i un màster del professorat.
- **En quants centres has estat?**
- Vaig començar al Prat de Llobregat, després vaig anar a Badalona, posteriorment a Vilanova i... i ja està, vaig arribar aquí. Pel mig vaig estar durant dos mesos campant per tot arreu, vaig fer com substitucions, i ja està. Aquest centre és en el que més he estat, hi he estat tres anys.
- **Quina experiència has tingut en aquests?**
- A veure, aquesta professió és molt maca, però alhora també és exigent. Però han sigut bones, al final, sí que és veritat que es passa per moments difícils -recorda, pensatiu- perquè no deixa de ser un treball social, i les persones funcionem com funcionem i, a vegades, costa una mica més que d'altres, però en general bé.

Sortim de l'aula, parlant sobre les seves respostes i també ens demana que quan la tinguem acabada li enviem. Ens acomiadem d'ell i sortim al pati.

Microentrevistes

Aitor Vázquez

Mireia García – Directora i mestra

- **Com és ser la directora del centre?**
- És una feina amb moltes responsabilitats. Cal gestionar, acompanyar, supervisar, delegar i validar allò que diuen els altres. Representes alumnes, docents i famílies. És molt més complex del que sembla.
- **Com t'organitzes la feina com a professora i directora?**
- L'organització és complicada, però destaca que sense el seu equip no seria possible. Gràcies al treball conjunt poden fer una bona gestió.
- **Com descriuries un dia a l'I.E. Coma-ruga?**
- Són dies intensos, amb molta gent i molta diversitat. Passa de tot. Cal començar el dia amb força i energia, tot i que hi hagi dificultats. Quan et sents feble, l'equip t'ajuda. Se sent molt afortunada de tenir aquest suport...

Víctor Rodríguez – Equip directiu i mestre

- **Com és formar part de l'equip directiu?**
- Va començar per casualitat en un any especial, però després la Mireia li va proposar seguir. És una experiència molt positiva que només funciona si hi ha bona coordinació i relació.
- **Quina és la teva tasca com a membre de l'equip directiu?**
- Fa actes, reunions, gestiona la matrícula, l'alumnat, el menjador, les beques, l'economia, el TokApp i també ajuda a les famílies.
- **Com descriuries un dia a l'I.E. Coma-ruga?**
- És bastant intens, sempre hi ha coses a fer. Al matí atén famílies, ajuda a 5è i 6è i gestiona el dia a dia. Quan un dia et sobrepassa, intenta desconnectar quan surt de l'escola i gaudir de la seva família.

Judit Guardiola – Professora i tutora de 3r d'ESO

- **Com és ser professora i tutora de 3r d'ESO?**
- Li agrada molt. Gaudeix cada dia i sempre aprèn coses noves dels adolescents, tot i que a vegades li agradaria ajudar-los més del que pot.
- **Com definiries les situacions d'aprenentatge a l'institut?**
- Són molt diverses i adaptades als diferents gustos. El professorat està molt implicat i les metodologies són dinàmiques.
- **Com descriuries un dia a l'I.E. Coma-ruga?**
- Cada dia és una aventura nova. Ve amb ganes i molt contenta a treballar.

PASSATEMPS

LA RESSENYA

Iris Ciobanu

El símbol perdut

Autor: Dan Brown

Any: 2009

Editorial: Booket

Nº pàgines: 784

El símbol perdut és un Bestseller escrit per Dan Brown, l'any 2009, que narra la història d'en Robert Langdon, quan, al ser convidat per substituir en una xerrada al seu amic Peter Solomon, un masó conegut, se n'adona que tot estava planejat, que havien segrestat en Peter i li estaven fent xantatge per a descobrir els secrets que els avantpassats masons van amagar amb una llegenda al darrere: una piràmide que conté tots els secrets de la humanitat. Ha de trobar i resoldre la piràmide si vol salvar el seu amic Peter. Per aconseguir-ho, compta amb l'ajuda de la Katherine Solomon, la germana d'en Peter.

És un llibre entretingut amb el qual aprens molt sobre la història de diversos monuments dels Estats Units i, personalment, m'ha enriquit moltíssim el vocabulari, ja que al ser un bestseller parla amb un vocabulari molt madur al qual els adolescents no estem massa acostumats.

En resum, com a lectura i per una expansió del coneixement el trobo el llibre perfecte. Penso que tothom l'hauria de llegir al menys una vegada a la seva vida, per aprendre sobre la història dels Estats Units i sobre coneixements científics.

SOPA DE LLETRES

Redacció - Editorial - Columna - Premsa - Font
Crítica - Censura - Esborrany - Titular - Disseny

F	O	N	T	N	C	Ó	Y	C	F
L	A	I	R	O	T	I	D	E	A
C	Ó	A	S	M	E	R	P	C	F
H	A	N	M	U	L	O	C	R	D
T	P	D	L	Ú	Z	Ü	G	Í	I
C	E	N	S	U	R	A	Ñ	T	S
R	E	D	A	C	C	I	Ó	I	S
R	A	L	U	T	I	T	Ü	C	E
Y	Q	I	Ü	I	U	C	D	A	N
E	S	B	O	R	R	A	N	Y	Y

**MOLTES GRÀCIES
PER LLEGIR-NOS!**